

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712202076
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712202076.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom tamtiež, IČO: 36 613 843, proti odporcom 1. V. A., nar. XX.X.XXXX, bytom V., V. D. XXXX/XX, 2. Ing. V. W., nar. XX.X.XXXX, bytom S. M. XXX, zastúpenému JUDr. Jaroslavom Kevickým, advokátom so sídlom V., P. V. XX, 3. Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., V. D. XX, 4. Q. A., nar. X.XX.XXXX, bytom V., V. D. XX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcov 1. Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpené spoločnosťou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, 2. OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpené JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom K., B. A. X, adresa pre doručovanie K., A. X, o zaplatenie 8.243,84 eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka v 1.rade na strane odporcov proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 9C/90/2012-56 zo dňa 20.11.2012 takto

rozhodol:

Návrh vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane odporcov na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie **z a m i e t a**.

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane odporcov **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšku, odvolaním nenapadnutom, **z o s t á v a** uznesenie okresného súdu **n e d o t k n u t é**.

Účastníkom **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom (§ 96 O.s.p.). Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 487,87 eur. Upravil Daňový úrad Bratislava, aby po právoplatnosti uznesenia vrátil navrhovateľovi na jeho adresu súdny poplatok 487,87 eur. Odporcom v 1., 3. a 4. rade nepriznal náhradu trov konania. Odporcovi v 2. rade priznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 489,94 eur s povinnosťou navrhovateľa zaplatiť ju na účet právneho zástupcu odporcu v 2. rade do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ vedľajším účastníkom (na strane odporcu) nepriznal náhradu trov konania, konštatoval existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. Zdôraznil, že obaja vedľajší účastníci sú združeniami založenými na ochranu spotrebiteľa, ktoré sa zaoberajú kolektívnou ochranou spotrebiteľa, predovšetkým zastupovaním spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní v pozícii vedľajšieho účastníka. Prioritne sa teda predpokladá pomoc spotrebiteľom z ich strany, a nie zo strany ich zvolených (právnych) zástupcov, preto nejde o účelne vynaložené trovy. Okresný súd konštatoval,

že vedľajší účastník vo všeobecnosti má právo nechať sa zastúpiť advokátom; zároveň však poukázal na to, že vyjadrenia právnych zástupcov vedľajších účastníkov sú podávané vo veľkom množstve vecí rutinne, bez konkrétnej vedomosti o predmete konania, pričom takéto úkony môžu vykonávať samotní vedľajší účastníci.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o nepriznaní mu náhrady trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník v 1. rade na strane odporcov a domáhal sa zmeny napadnutého uznesenia tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania voči navrhovateľovi, alternatívne zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V pomerne rozsiahlom podaní poukazoval na širšie súvislosti spotrebiteľských vecí a nutnosť dôslednej ochrany práv spotrebiteľa, ku ktorej práve činnosť vedľajšieho účastníka, vrátane kvalifikovaného zastúpenia advokátom, prispieva. Dôkazom toho je i „úspech“ odporcov v súdnej veci, keď navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania, čiže ide o trovy účelne vynaložené. Namietal aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p., na ktorú, podľa jeho názoru, nebol dôvod, keďže súdený prípad nemá žiadne znaky výnimočnosti; naopak, v konečnom dôsledku je nepriznanie trov pre vedľajšieho účastníka nespravodlivé. Okresný súd totiž vychádzal z nesprávnych dohadov a predpokladov. Námietka premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Bez právneho posúdenia a vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom prípade nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadané, pričom je možné, a zároveň pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný. Vedľajší účastník vyčítal okresnému súdu taktiež nerovnaký prístup, pokiaľ ide o právne zastúpenie (a z neho vyplývajúce nároky na náhradu trov konania) dodávateľských firiem a občianskych združení na ochranu spotrebiteľa. K odvolaniu pripojil rozhodnutia viacerých súdov, ktoré mu nárok na náhradu trov konania priznali.

Odvolateľ zároveň žiadal, aby odvolací súd, v prípade, že sa stotožní s názorom súdu prvého stupňa, prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadal Súdny dvor Európskej únie „o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.“

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu žiadal napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa potvrdiť. Nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zároveň z aktívnej činnosti vedľajšieho účastníka je zrejmé, že disponuje značným rozsahom (právnych) informácií, a preto dokáže samostatne dostatočne brániť záujmy spotrebiteľov. Zároveň odporca bol v konaní zastúpený zvoleným advokátom, teda nebolo potrebné, aby záujmy odporcu chránil aj vedľajší účastník. Takisto navrhovateľ pripojil k svojmu podaniu viaceré rozhodnutia súdov, ktoré potvrdzovali jeho vyjadrenia.

Odporcovia zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. (z toho titulu nedotknuté zostali nenapadnuté výroky o zastavení konania, o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, o nepriznaní náhrady trov konania odporcom v 1., 3. a 4. rade, o priznaní náhrady trov konania odporcovi v 2. rade, ako aj výrok o nepriznaní náhrady trov vedľajším účastníkom na strane odporcov v časti týkajúcej sa vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., hoci čiastočne z iných dôvodov.

Odvolací súd prioritne vychádzal z kritéria účelnosti vynaložených trov (§ 142 v spojení s § 146 O.s.p.), ktoré kritérium je rozhodujúce pri priznávaní náhrady trov konania jednotlivým - v konaní zainteresovaným - subjektom. Posúdenie uplatňovaných trov prostredníctvom tohto základného kritéria musí predchádzať eventuálne posúdenie ich (ne)priznania v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., t.j. z hľadiska

dôvodov hodných osobitného zreteľa. Účelnosť vynaložených trov je pritom potrebné posudzovať vo svetle okolností každého jednotlivého súdneho prípadu.

Krajský súd konštatuje, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade jeho právnym zástupcom v súdnej veci nemožno kvalifikovať ako účelne vynaložené trovy. Je nepochybné, že takmer absolútne totožné vyjadrenie vo veci samej dotknutý vedľajší účastník predložil/predkladá v ďalších niekoľkých tisíckach súdnych sporov. Nadväzne je plne dôvodným záver, že vo svojej podstate ide len o „vpísanie“ údajov napr. o označení veci, účastníka, termínoch pojednávania, a pod. do vopred pripraveného textu. Takúto činnosť rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, ktorá by bola vyžadovala úplné právnické vysokoškolské vzdelanie, vrátane príslušnej advokátskej praxe. Jedná sa totiž o bežné administratívne úkony, ktoré vedľajší účastník - ako občianske združenie kreované práve na ochranu práv spotrebiteľa - je spôsobilý vykonať samostatne a bez akýchkoľvek zásadnejších problémov.

Odvolačný súd nepovažoval za významné, či navrhovateľ vzal späť návrh kvôli námietke premlčania, ktorú vo svojom podaní uviedol vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade, alebo z iného dôvodu. Prioritne totiž za dôvod nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade odvolačný súd považoval neúčelnosť ich vynaloženia z hľadiska právnej nenáročnosti a „formulárovitosti“ právnych podaní. Len okrajom preto odvolačný súd poznamenáva, že v súdnej veci vzniesol námietku premlčania odporcu v 2. rade už v rámci odporu proti platobnému rozkazu, pričom táto námietka časovo predchádzala námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom na strane odporcu v 1. rade.

Vo vzťahu k širším súvislostiam, na ktoré v podstate poukazujú tak odvolateľ, ako i navrhovateľ, krajský súd dodáva, že hľadisko účelnosti trov právneho zastúpenia v prípade zastupovania vo väčšom množstve totožných prípadov (relevantným je už počet dosahujúci niekoľko desiatok) uplatňuje štandardne vo svojej rozhodovacej činnosti. To znamená, že rovnako posudzuje účelnosť trov právneho zastúpenia (okrem iného) u dodávateľov i u spotrebiteľov, pričom základom je vedomosť, predovšetkým z vlastnej rozhodovacej činnosti (§ 121 O.s.p.), o početnosti argumentačne totožných úkonov právnej služby, v rámci ktorých sa iba obmieňajú údaje o jednotlivých účastníkoch, o spisových značkách súdneho konania, o označení zmlúv, o časových údajoch a pod.

Odvolačný súd nevyhovel návrhu vedľajšieho účastníka v rade 1. na strane odporcov v 1. rade, aby prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadal Súdny dvor Európskej únie o zodpovedanie prejudiciálnej otázky, nakoľko nie je naplnený základný predpoklad povinnosti prekladať prejudiciálnu otázku a to spornosť výkladu práva Európskej únie (viď rozsudok Súdneho dvora C-283/81 vo veci „CILFIT“).

V uvedenej súvislosti je žiaduce uviesť, že odvolačný súd „nerozporuje“ oprávnenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu na náhradu trov konania (samozrejme, účelne vynaložených), ani oprávnenie dať sa zastupovať v spore advokátom. Inými slovami, o náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhoduje odvolačný súd na základe tých istých východísk a záverov, ako o náhrade trov (samotných) účastníkov konania.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - vedľajší účastník v rade 1. na strane odporcov - nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu odvolacích trov. Odporcovia si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a v súvislosti s týmto konaním im žiadne trovy vlastne ani nevznikli.

Navrhovateľ mal síce v odvolacom konaní úspech, ale krajský súd ním uplatňované trovy tohto štádia konania (spočívajúce v odmene za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k nemeritórnemu odvolaniu) nepovažoval za účelne vynaložené. Vo vzťahu k dotknutému úkonu totiž v plnom rozsahu platí vyššie rozoberaná argumentácia o neúčelnosti trov právneho zastúpenia pri vykonaní úkonu účastníka, ktorý je takmer identický v tisíckach vecí a menené sú len údaje o konajúcom súde, o spisových značkách súdneho konania, o protistrane a pod.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.